

Anna Kufel-Dzierzgowska, Zofia Urbańska, Marek Urbański

Niechmirów-Mała Wieś, woj. sieradzkie

Informator Archeologiczny : badania 14, 68-69

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/w dwóch wypadkach były to bruki/, częściowo zniszczone przez orkę.

Badania będą kontynuowane.

NIECHMIRÓW-MAŁA WIEŚ
woj. sieradzkie

Muzeum Okręgowe
w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierzgowska przy współudziale Zofii i Marka Urbańskich, studentów UŁ w Łodzi. Finansował WKZ w Sieradzu. Cementarzysko ciałopalne wielokulturowe, używane od III okresu epoki brązu do III w. n. e.

Stanowisko oznaczone nr 1 na arkuszu mapy AZP nr 74-45, położone jest na lewym brzegu Oleśnicy, w pobliżu jej ujścia do Warty, w lesie, na granicy Niechmirowa i Małej Wsi.

Kontynuowano prace z lat poprzednich. Ogółem przebadano 6 arów odkrywając na tym obszarze 42 groby ciałopalne, w tym 33 kultury łużyckiej, 2 kultury pomorskiej i 7 przeworskiej.

Groby kultury łużyckiej, poza jednym wyjątkiem, były popielnicowe. W wielu z nich obok popielnic występują przystawki oraz ozdoby brązowe. Do najbardziej interesujących należy grób 357 z wczesnego okresu halsztackiego, w którym znaleziono oprócz popielnicy trzy przystawki, w tym czerpak z poziomo żłobkowanym brzuścem, a w nim glinianą grzechotkę. W miniaturowej popielnicy, wśród drobnych ułamków kości leżał wisiołek gliniany oraz paciorek gliniany i fragment drutu brązowego zgiętego meandrowato.

Obydwa groby kultury pomorskiej były zniszczone. W jednym z nich natrafiono na brązową szpilę, wisiołek na łańcuszku, bransoletkę i dwie spiralki druciane. Wyróżniono także ułamki dwu przystawek i popielnicy zdobionej u nasady szyjki listwą plastyczną.

Z grobów kultury przeworskiej datowanych na okres lateński najbardziej interesującym okazał się obiekt 27, w którym znaleziono miecz w pochwie, kopułkowate umbo z nitami, grot włóczni, fibulę i szczytce żelazne oraz dużą ilość ułamków naczyń /660/.

Również na okres lateński datowany jest grób 16, którego eksploatację rozpoczęto w poprzednim sezonie. Jama grobowa o wymiarach 6 x 1,5 m, zawierała przepalone kości, ułamki ceramiki, fragmenty miecza żelaznego z resztkami pochwy, 2 noże i fibulę żelazną. W stropie jamy grobowej znajdowały się duże gązdy. Całość przykryta była płaszczem kamiennym. Płaszcz ten tworzył krąg o średnicy około 10 m. Pod kamieniami, na brzegu okręgu znajdowały się niewielkie groby jamowe, również datowane na okres lateński.

Do najmłodszych obiektów należy grób 32 datowany na starszy okres rzymski, popielnicowy. Popielnica-czerniona waza na nóżce by-

ła przykryta baniastym garnkiem zdobionym pionowymi żłobkami. Obydwa naczynia wypełniały kości. Obok leżały jeszcze dwa naczynia zniekształcone w ogniu, przy czym jedno z nich, uchaty garnek na nóżce, miało ucho przekute w ten sposób, że utworzony kanalik służył jako dodatkowy wylew. Grób ten był wkopany w płaszcz kamienny grobu 16.

Badania będą kontynuowane.

NIESUŁOWICE, gm. Milicz
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziły: mgr Elżbieta Noworyta i mgr Joanna Domańska, konsultował prof. dr Bogusław Gediga. Finansował Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Piąty sezon badań. Osada wielokulturowa: kultura łużycka IV/V brąz i okres halsztacki, wczesne średniowiecze VII wiek.

W sezonie wykopaliskowym 1980 r. przebadano obszar 2,5 ara, odkrywając 17 obiektów. Większość to jamy odpadowe, zasobowe i paleniskowe kultury łużyckiej. W 2 jamach stały naczynia zasobowe. Ponadto zbadano chatę o wymiarach 3,30 x 2,10 m. Wypełnisko jej stanowiła czarna, smolista próchnica z nielicznymi węglami drzewnymi, grudkami polepy, ułamkami źle zachowanych kości i skorpury. Na podstawie ceramiki chatę datować można na VII w. Drugi, mniejszy obiekt wczesnośredniowieczny wkopany był w jamę łużycką. Pochodzi z niego fragment dna naczynia z odciskiem osi.

NOWA CEREKWIA, gm. Kietrz
woj. opolskie
Stanowisko S

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadziły Wanda Łobaczewska i Iwona Ziołkowska. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z wczesnego okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest około 500 m na północ od wsi, po obu stronach drogi prowadzącej do Głubczyc i jej skrzyżowania z drogą polną biegnącą w kierunku wschodnim. W obrębie stanowiska założono dwa wykopy o powierzchni 20 m² i 42 m². Eksploracją objęto łącznie 62 m², rejestrując 4 obiekty. Wykop I usytuowany był około 10 m na wschód od szosy, wykop II - 30 m na zachód od niej. Odkryte obiekty reprezentowały pozostałości osady kultury łużyckiej